

gjennembrydende Kraft som „Gorm"s Kanoner have ved Mundingen. Det er tydeligt, at under saadanne Forhold vil det, uagtet det selvfølgelig ikke er nogen ringe Beføstning, men dog et ringe Belsøb i Forhold til Anstøffelsen af nye Skibe, være saagodt-som nødvendigt at gaa til en saadan Omarming. Skibe, som vore have været jernbyrde med ved deres nuværende Armering, ville, naar de faae den nye Armering, staa langt over vore, medens vore Skibe paa den anden Side med den nye Armering ville vinde ganske overordentligt. Men det vil blive en temmelig omfattende Foranstaltning. De Skibe, det er paatænt at foretage denne Forandring med, ere „Gorm“, „Dbin“, „Lindormen“ og 5 Kanonbaade med pandserbrydende Skjots. Det vil koste i det Hele omtrent 1½ Million Kroner for disse Skibes Vedkommende. Det er naturligt, da vi neppe kunne vente, at denne Sum skal bevilges paa engang, at man begynder saa snart som muligt. Jeg vil derfor anbefale, saa varmt jeg kan, at det endelig kan blive muligt at begynde paa denne Omarming i næste Finantsaar. Jeg tror at kunne sige, at det er en Foranstaltning, der for Marinens Vedkommende er ligesaa vigtig, som Ombygningen af det gamle Feltartilleri med nyt var for Landartilleriets Vedkommende. — At Anstøffelsen af Damptrænen til Udlæg af Søminer udsættes, har jeg allerede udtalt i Udvalget, at jeg kan gaa ind paa. Det var vel meget ønskeligt at faae den, da det vilde bidrage til at kunne udlægge Søminer her ved Kjøbenhavn betydelig hurtigere, hvilket selvfølgelig er af stor Vigtighed; men naar Noget skal udsættes, vil jeg foretrække, at det bliver Anstøffelsen af den. — At den undersøgte Stændæmning er negtet, er, som allerede bemærket af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, i høi Grad beynnerligt, da den har været bevilget engang af Folketinget. Nu ere desuden Minerne her ved Kjøbenhavn ellers omtrent færdige. Der er nu altsaa kun eet Løb tilbage, som en Fjende kan gaa gennem, og som den Stændæmning skalde udfylde. Det bliver derfor nødvendigt, hvis Thinget ikke vil bevilge denne, saa at anstøffe et mange Gange kostbarere Minemateriel, der tillige fordrer Udlægningspersonale osv. for at afløse denne Stændæmning (Afskydelse af Ordføreren [Holtstein]). Ja, den ærede Ordfører siger, det kan nok vente lidt endnu. Alting kan forsaavidt vente, men det kan saa ogsaa let komme dertil, at man bliver opereret paa en ubehagelig Maade, og at saa den Foranstaltning mangler. Kunde vi lade Alting vente, var der overhovedet ingen Grund til at bevilge Noget. — Der er med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 179 en Bemærkning at gjøre nærmest til den ærede Ordfører, da det formentlig angaar en Redaktionsfeil. Det angaar Bevilling til Udlæg af et Stabsskole for Søminevesenet ved Bramsnæs vig.

Der staaer: „Summen 140,000 Kr. nedsettes med 70,000 Kr.“. Men naar det staaer saaledes, at Summen nedsettes med det Halve til Stabsskolementet, der er beregnet at skulle koste 140,000 Kr., tror jeg ikke, Meningen med det Udtryk har været, at Stabsskolementet skal kunne anlægges for 70,000 Kr. Jeg antager, at de 70,000 Kr. kun ere første Bidrag, og at et andet Bidrag skal sælge Aaret efter. Saaledes har jeg forstaaet det, og saaledes kan jeg godt gaa ind paa det. Jeg skal derfor blot henstille, om der ikke til Texten skal sæies „første Bidrag“. — Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mine Bemærkninger.

Ordføreren (Holtstein): De enkelte Vædringer, som den høitærede Minister bebudede mellem 2den og 3die Behandling med Hensyn til enkelte Smaasummer — jeg skal nævne et Par af dem, som den høitærede Minister sidst omtalte — saaledes en Bevilling vedrørende Tegnelærerpøsten og forøget Bevilling til en civil Lærer, ville selvfølgelig blive tagne under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling, og ligeledes ville de Rettelser, som den høitærede Minister paapegede, blive gjorte til Gjenstand for Udvalgets Arbejde mellem 2den og 3die Behandling. — Jeg har kun bedet om Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger om enkelte Poster, der bleve omtalte baade fra ærede Medlemmers og fra den høitærede Ministers Side. Den ene af disse er de af Udvalget foreslaaede Nedsettelse paa to Konti, vedrørende Dprettelser af Undervisningskursus i Aftenkolen for Rekruter. Jeg formaar ikke at se, at den høitærede Minister har paavist, at en større Sum skalde være nødvendig. Der er isølge Anmærkningerne til Finantsloven under Konto F forlangt 1,679 Kr. til Opvarmning og Belysning. Disse 1,679 Kr. have vi ikke negtet. Dernæst er der forlangt til Inventariums Anstøffelse 4,821 Kr.; af disse have vi negtet omtrent det Halve; men at Foretagendets Sværtsættelse derved skalde umuliggjøres, kan jeg ikke antage, eftersom det fra forstøffelig Side og — hvis jeg ikke har hørt feil — ogsaa fra Ministerens Side er blevet sagt, at det dog var muligt, da Nedsettelsen ikke var saa urimelig paa dette Punkt, at det nok kunde lykkes at faae Sagen gennemført. Derimod er der fra den høitærede Ministers Side flaget over Nedsettelse paa Konto G, idet Summen der foreslaas nedsat med 13,000 Kr. af den Sum paa 15,000 Kr., som er foreslaaet til Lærerhonorarer. Det fremgaar af den høitærede Ministers Udtalelser, at Halvdelen af denne Sum, nemlig 7,500 Kr., virkelig var forlangt til Lærerhonorar for Undervisningen. At denne Post gaar ud, at altsaa Halvdelen negtes, kan efter de Forhandlinger, som bleve førte tjor, og efter hvad der er fremkommet senere under Debatten, ikke findes forunderligt. Spørgsmaalet er nu, hvorvidt Resten, nem-